

חמיצות הגאווה

כתב השפתי כהן:

כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ. שלא יחמיצו שום מצוה, וכן לא יתגאו בה כמו השאור שמתנפח ועולה שלא יעשה על מנת לקבל פרס כמו שטועם מתיקות הדבש, זהו כל שאור וכל דבש לא תקטירו וגו', לא תהיה אלא לשמה לא לשום פניה אחרת, ועם כל זה לא ימנע עצמו מעשות אף שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה".

וכן רבינו החינוך (סג), כתב טעם זה. וז"ל:

ועוד שמעתי טעם באשור שאור ודבש, לפי שהשאור מגביה עצמו, וכן הדבש מעלה רתיחתו הרבה, ולכן נתרקקו לרמז פי תועבת יי כל גבה לב. ועוד ראיתי בפרוש הרמב"ן זכרונו לברכה (סג) שכתב פן וזה לשונו ובעבור שהקרבנות לרצון לשם יתברך לא יובאו מן הדברים המתוקים לגמרי כמו הדבש, רק מן המזוגים, כאשר אמרו זכרונו לברכה (בראשית רבה י"ב ט"ז) בבריאת העולם שתף מדת הרחמים במדת הדין ובראו, עד כאן".

סג סג סג

ככל שמתקרב להשי"ת כן יתרחק מתחבולות

העמק דבר מבאר רובד נוסף בטעם מצווה זו:

"באשר ששאור הוא אמצעי הנעשה בידי אדם להוסיף על הבריאה מהבורא ית' ע"י תחבולות בני אדם, משי"ה הזהיר הכתוב בבהמ"ק, ללמדנו - דכל המתקרב יותר לה' ראוי למעט יותר בתחבולות אנוש. ועי' מש"כ בס' שמות י"ג ג' דמשי"ה הזהיר הכתוב על המחץ בפסח משום שאז זמן השרשת אמונה בלב ישראל. אכן במקום הקרבה לפני ה' אוהרה תמידית היא".

סג סג סג

למעט באכילת ממתקים...

רבינו החינוך (סג), כתב טעם נוסף למצווה זו:

"ובענין הרקת הדבש נאמר אל הילדים רפים פרי ליסרם, שהוא סבה לדמיון שימעט האדם מלרדף אחר המאכלים המתוקים לחפו כמנהג הזוללים והסובאים ימשכו לעולם אחר מתוק, ולא יתן לבו פי אם אל המאכלים המועילים לגופו וצרכים למחיתו ושומרים על בריאות אבריו. ולזה ראוי לכל בעל שכל לבון במזונו ושתייתו לא לכונת הנאת משוש הגרון. ולו חכמו בני אדם ישכילו זאת, פי כל ענין חוש המשוש חרפה היא להם, כל שכן שאין ראוי להם לבון אליו ולהנות בו רק הצריך אל הטבע בהכרת, ומאנשי החכמה כתבו - חוש המשוש אשר חרפה לנו".

סג סג סג

שעת רצון גדולה בכל יום

ליומא דהילולא של בעל השומר אמונים' רבי אהרן בן רבי שמואל יעקב ראטה זיע"א - ו' ניסן תש"ז.

רוצים ברכה ישועה פננסה, לכולם יש טרדות בעיות וצרות הרבה דמעות על מנת שתפלתנו תתקבל. יש הרצים מרב לרב לסבל ברכה סגלה ישועה מנסים הכל, אי אפשר לומר על שום אפשרות של פתח להצלה לתקוה.

צריך לזכור שהמצליח לשמר על העינים ולא להתפתות, שכרו הצלחה גדולה בכל מעשיו, נסוף עליו א'

כל פטפטיא בישין, ופטפטיא דאורייתא טבין

(ירושלמי - סוף מס' ברכות, ס"ח א. ומובא בלשון זו בילקוט שמעוני תהילים ק"ט)

פרשת ויקרא

פטפוטין דאורייתא בענייני הפרשה המועד והזמן

יצר הרע / גאווה / ממתקים / שעת רצון / עניעות / כח התפילה / ר' שמואל הערצמאן / פגעי הטכנולוגיה / משיח וגאולה.

יצר הרע דומה לשאור

"כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ פי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה". (ויקרא פרק ב' י"א)

רבנו בחיי מבאר נפלא, וז"ל:

זעל דרך הפשט כי הקרבן לכפר בו כל עוונותינו, ולולא המסית והמדיח שהוא יצר הרע לא היה אדם חוטא ולא היה צריך לקרבן כלל, והשאור והדבש הן הן יצר הרע עצמו, כמו שאמרו חז"ל לענין חמץ ומצה בפסח צריך אדם לפנות לבבו מיצר הרע, והוא שאמרו לא תאכל עליו חמץ לענין קרבן פסח, וקרבן פסח היה כפרה על עבודה זרה שעבדו במצרים, ולכן הוא מרחיק מייצר הרע שלא לשוב לעבודה זרה, ודבש גם כן יצר הרע כי דבש בגימטריא אשה, והאשה היא יצר הרע, כי כן מצינו באדם הראשון כשחטא אמר: האשה אשר נתתה עמדי, רצה לומר יצר הרע שיצרת בי, והאשה אמרה הנחש השיאני, וזה טוד נחש והאשה והאיבה, ולכן הורחקו השאור והדבש מהקרבן כי לא יתכן שני הפכים בנושא אחד, ועוד כי היה נמצא טובל וטרף בידו, ודי למבין". עכ"ל.

וכן הוא בבעל הטורים: "לפי שיצר הרע דומה לשאור. ומטעם זה ג"כ הזהיר על הדבש שיצר הרע מתוק לאדם כדבש".

וראיתי בספר פרדס יוסף שהוסיף לבאר:

זטעם שאשור שאור, לפי מה שאמרו בברכות (י"ז) דשאור כינוי ליצר הרע ואין קטיגור נעשה סניגור (ר"ה כ"ז), וכמו שאור אע"פ שהוא מעט הכמות לעומת הקמח אע"פ כוחו חזק לפעול, כן היצר הרע אע"פ שדומה לזבוב (ברכות ס"א). אע"פ כוחו לנצח כל הגוף".

סג סג סג

זריזות בעבודת ה'

רבינו החינוך במצוה קי"ז, כתב הטעם למצווה זו:

זעל פן בהרחיק החמץ, שהוא נעשה בשהיה גדולה, מקרבנו יקח דמיון לקנות מדת הזריזות והקלות והמהירות במעשה השם ברוך הוא".

וכן כתב אדונינו החיד"א בספרו 'חומת אנך':

"לא תעשה חמץ. הטעם כי כל דבר מחמיצת צריך המתנה ועיכוב וכלפי מעלה צריך זריזות ומהירות שנאמר וזהחיות רצוא ושוב".

סג סג סג

נקודה למחשבה!!!

בו יבוא לעורר נקודה בעבודת ה' שיש לתת עליה מחשבה

איזהו שוטה?

אמר הרב הצדיק רבי אריה לוי זצ"ל זיע"א (יומא דהילולא ט' ניסן): ששמע מפי החפץ חיים, על מאמר חכמינו ז"ל בענין "איזהו שוטה, זה המאבד כל מה שנותנים לו" (חגיגה ד), שאמר בזו הלשון:

"אין דבר יקר בעולם יותר מהזמן, אשר אי אפשר לקנותו בכל מחיר שבעולם, ובכל רגע אפשר לומר מאתים מילים, אשר כל מילה מצוה בפני עצמה - ומאבדים הזמן בהיסח הדעת"!!! (מאיר עיני ישראל) נב. גם בבין הזמנים "אין דבר יותר יקר בעולם מהזמן".

חו ולכו סגלה שתפלתו תתקבל ברצון.

פידוע משמו של הרה"ק רבי אהרן ראטה זצוק"ל בעל "שומר אמונים" שכשאתם הולך ברחוב ונזדמן לפניו הסתכלות אסורה ומתגבר על יצרו, עצם עיניו, ואינו מסתכל. זוהי שעת רצון בשמים ויתפלל ויבקש מאת הקב"ה וישמע תפלתו. כיון שעושה בנגוד לטבע האדם לא מתפתה ולא מסתכל בך הקב"ה יעשה לו נסים שלא כדרך הטבע.

זו"ל קודשו של רבינו בספרו "טהרת הקודש" (מאמר שמירת עינים פרק ד):

"אחי חביבי אם תלך בשוק ויצרך בוער בקרבך להסתכל בנשים או להגביה עיניך סתם שעל ידי זה תוכל לבוא להסתכלות ולהרהור ח"ו ואתה עומד בנשיון, שלא תשמע לדברי היצר.

אז בזה השעה והרגע אתה נכלל בכלל הצדיק יסוד עולם כי אין חלוק בין זה הלאו של הסתכלות או לאו של עצם העברה כי כל אבוריהו של גלוי עריות הוא יהרג ואל יעבר.

ואם פן אתה עומד בנשיון פעיו נשיון דיוסף הצדיק, בפרט בחור בשנים והוא מתגבר על היצר ועומד בנשיון. **בזה הרגע נשמתך זוכה ומקבלת פני השכינה ונעשה שמה וחדוה בכל העולמות כפי הנשיון. ושכינת כבודו יתברך שמו מתעשרת בך ומנשקת עיניך הטהורים"**

ס ס ס ס

הצילו – זעקת הצניעות

מעשה נורא שהיה בזמן רבי אהרן ראטה זצ"ל לפני כחמישים שנה, שבאו אליו חלק מתלמידיו לבקרו, ועברו דרך איזה יער.

בתוך היער היה בית, והם שמעו **צעקות נוראות בוקעות מתוכו** –

"הצילו, הושיעו יהודים רחמניים!" הם מיהרו להיכנס לבית ולעיניהם נגלתה תמונה מחרידה: אשה מבוגרת ונערה צעירה – האשה מוציאה בנדים חמים מסיר רותח ומלבישה אותם על גופה של הצעירה, ושתיהן צורחות מתחם הבגדים ומהכוויות הנוראות. שוב

צעקה האשה **"הושיעו אותנו!"**

חצי מהתלמידים התעלפו, והשאר החזיקו מעמד והלכו לרבי אהרן ראטה כדי לספר לו את העניין הנורא. והרב סיפר להם שהאשה המבוגרת היא אמה של הנערה, ושתיהן באו לעולם הזה כדי לתקן חטא נורא, **שכיוון שהאמא לא הוכיחה את בתה בעולם הזה כשהתלבשה באופן מאוד לא צנוע – ירדה להלביש את בתה בבגדים בוערים...**

ס ס ס ס

תפילה מועילה לכל

ספור שספרו המתבר הרה"ק רבנו אהרן ראטה זצוק"ל בספרו:

ספר לי אדם שחזר מהמלחמה הראשונה שהיה הוא בלב המלחמה וראה את גדל השפנה המרחפת ממעל לראשו והחל לקרוא פסוק "שמע ישראל" פעם אחר פעם וכדורים עפו ממעל לראשו בין רגליו בין ידיו ונצול, ולדו עמד גוי אחר וראה את הנסים הגלויים שנעשו לאותו יהודי ושמע שאמר פסוק "שמע ישראל" פעם אחר פעם והחל גם הוא אומר אחריו, ונצול גם הוא.

הרי שהתפלה מועילה ומצילה לכל אדם ובכל מקרה, והספנה היא זכות השעשועין שגורם האדם בתפלתו, פדאי היא שתגן עליה אם אין לו זכות אחרת.

ס ס ס ס

למעלה מגדר אנושי

"עד היכן פחה של תפלה? – עד מצוי הנפשו". (ספרי ואתחנן)

הנה לתאר ולהעלות עלי גליון, האיה ובאיזה מסירת נפש היה עבד כבוד קדשת מורנו ז"ע פלחנא דמארי בעבודת התפלה. לא יאמן כי יספר, כי יכלו הרה גוללים והם לא יכלו. כי מי שלא ראה את רבנו אהרן, קדוש ה', בבואו אל הקדש לעבד את ה' בתפלה, ביגיעה במסירות נפש ממש, לא ראה עבודת ה' אמתית מעולם, ובשכל אנושי אי אפשר להשיגו האיה היה במציאות דבר נורא כזה, שהיה למעלה מגדר כח אנושי.

פידוע, שהיה איש חלוש מאד ובעל יסורים גדול, כפי שהתבטא פעם הוא עצמו על גדל יסוריו ומכאוביו, אשר מרגיש יסורים ומכאובים כמעט על כל אבר וגיד ממש. והרבה פעמים קרה שהיה חלוש כל כך, עד שלא היה בכחו לדרך על פפות רגליו, וכשהגיע זמן התפלה, רצה להתפלל בבית המדרש דיקא, אז נשאו אותו על כסא לבית המדרש, ועל גופו הסהור היה מנח כלי עם מים חמים לשכך קצת היסורים הנוראים. ובמצב כזה הביאהו הרבה פעמים לבית המדרש. וישב בך על כסאו מתפתל ביסורים, ובשאר התחילו **הקהל פסוקי דזמרה, התקטר באילנא דחיי עלמא, וכארי התנשא מפסא קדשו, וזרק אותו כלי מעליו, והתחיל להתפלל ביגיעות עצומות במסירת נפש, אשר אף גם לאיש פריא וחזק היה קשה ליגיעות עצמו ביגיעות עצומות כאלו, כל שכן הרב ז"ע, איש חלוש מנעוריו, אשר רב ימים מימי חיוו סבל יסורים ומכאובים נוראים, לא עליונו, וכמוכן, היה יגיעות התפלה אצלו למעלה הרבה מחוץ לגדר הטבע.**

תשובת השכל – לחזוק בתפלה

מלשונו (קטע מאגרות "שומרי אמונים"):

דעו, בני, אהובי, כי כבר שניתי ושלשתי לכם שלא לפחד משום דבר, ותקחו ראייה מפני. והיום בתפלה הרגשתי ממש אפיסת הכחות, ונדמה שלא אפשר בשום אופן להתפלל אפלו בקצת יגיעות, כי

אדרבה, עברה גדולה ליגיעות הלב והמת והאברים החלושים – ככה דבר אלי מלך הזקן וכסיל, ולא היה לי במה להתחזק, עד שזנפתי מאמר השם למשה רבנו ע"ה, **"מי שם פה לאדם וכו"**. וככה חשבתי: **מי נתן לי אלו האברים שיש לי? או אני רואה כמה אלפים אנשים אשר נחלשו בלי שום סבה, דהינו, בלי עבודת השם יתברך בכל הכחות ובמסירת נפש ממש, ואני מעודי חזקתי עצמי, בעזרתו יתברך, בעבודת ה' ביגיעות, אשר, לפי האות עינים הגשמיים, אין חדות על חלשתי, בפרט לפי טבעי החלוש מעודי, ואף על פי כן, השומר עמו ישראל שומרני ומצילני ממש למעלה מגדר הטבע, כאשר גלוי וידוע לחברים הרגילים אתי, ככה ישמרני לעד.**

ובזה נתחזקתי, בעזרת השם החונן דלים, והנה תפלה אשר לא חשבנו, כי העקר – שלא לירא מכלום. ואם תשמעו לדברינו האלה – עלי ועל צארי – **כי הנני מבטיח אתכם שינהג ה' אתכם למעלה מגדר הטבע, ובלבד שלא יבון לזה – רק תמים תהיה עם ה' אלקיך.** עד כאן לשונו הטהורה.

מחשבה לנקודה!!!

בו יבוא לעורר המחשבה על נקודה בעבודת ה'

"חיי האדם במצוות כפי הכנתו להם".

עומדים אנחנו סמוך ונראה לימים הנעלים ימי הפסח הנאדרים בקדושתם וסגולתם, ומן הראוי להתבונן בדברי רבותינו ז"ל במעלת ההכנה לקיום המצווה.

הנה בפרשת אחרי מות כותבת התורה "ושמרתם את מצוותי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם" (פרק י"ח – ד') וכתב הרמב"ן (יומא דהילולא דיליה - י"א ניסן. וטוב ללמוד האגרת ששלח לבנו ביום זה). בפירושו לפסוק זה ז"ל: **"ודע כי חיי האדם במצוות כפי הכנתו להם"**.

ובביאור דבריו כתב המשגיח הגר"י לוינשטיין זצ"ל (מכתב קצ"ו) ז"ל: **ידיד, הכל תלוי כפי ההכנות אשר האדם מכשיר עצמו. כמש"כ הרמב"ן הנ"ל, יתכן כי שני בני אדם עוסקים בענייני תורה וכפי הנראה הם שווים בעבודתם והם באמת רחוקים בהצלחתם כמזרח למערב כי הכל תלוי בכונת הלב כפי הלשון בחובות הלבבות: כי המעט הזך הוא הרב וכו'.**

וכן לימוד התורה שלנו צריך להיות בגדר מעמד הר סיני (עי' ברכות כ"ב) **ואיך יעלה על הדעת לזכות בלא הכנה במ"ח קנייני תורה ובהתנתקות ממצרים, מאוירת הרחוב שכולה רכושנות - מדות - ותאוות.**

ובמסילת ישרים פרק י"ז כתב: **"הדרך להגיע לידי כך הוא ההזמנה לדברי העבודה, שלא יכנס בקיום המצווה בפתע פתאום"**.

הנה הרב ז"ע מסר נפשו והקריב חלבו ודמו ממש על עבודת התפלה וקיים בפעל מאמר חקמינו זכרונם לברכה, בספרו (ואתחנן): "עד היכן כחה של תפלה - עד מצוי נפשו". ונציין עבודה מה שספר הרב החכם ר' ישראל הלוי אשר רואים מזה העבודה עד היכן מגיע דרגת מסירת נפשו של מן ז"ע עבור התפלה הקדושה.

פעם הלך לאיזה רופא בגלל חלשותיו, פה עיר הקדש, תבנה ותכונן, ור' ישראל הלוי הנזכר לעיל, הלך ללוותו, וראה האוץ כשהרופא רצה להוציא טפת דם, ותחב מחט באצבעו כדי להוציא איזה טפת דם, אף אף לאחר שתחב המחט באצבע לא יצא טום טפת דם, והרופא היה צריך לרפק כמה פעמים עם המחט תוך האצבע עד שיצא טוף כל טוף טפת דם. וכשראה זאת המלוה, נבהל מאד שיקרה דבר כזה שיצא כל כך בקטי איזה טפת דם מאצבעו מרב חלשה נוראה כזו.

בזכות התפלה קמתי לתחיה

ועוד קטע משיחותיו, מה שספר הרב "שומר אמונים" להתלמידים האוץ מסר נפשו לה' עוד בימי נעוריו.

בימי נעורי התפללתי ביגיעות נוראות, עד שפעם אחד נתפרקו כל אברי שלא נשאר בי רוח חיים, רחמנא לעלו, ושכבתי כך על הארץ, ונשארתי כאן דיומם עד שכמעט יצאה נשמת, ופתאום נפח בי רוח חדש מן השמים, ותכף נתקבצו ונתחברו יחד כל אברי כאחד האדם. עד כאן לשונו.

סו סג סו סג

כל דיבור - 17 מצוות עשה ו-10 לאווין

ז' ניסן - יומא דהילולא רבי אברהם ב"ר שלמה זלמן מווילנא, אחי הגר"א, בעל מעלות התורה.

כתב רבינו בספרו דבר נפלא:

"עוד מעלות התורה, שכל מצוה שנכפלה כמה פעמים בתורה, וכן בנביאים, וכן בכתובים, נחשב כל אחת למצוה בפני עצמה, כמו שאמר רבותינו ז"ל (מנחת מיד א) כל מי שאינו מניח תפילו, עובר בשמונה עשירי, אבל נמלה אחת לוקה חמש כו' (מכות ט"ז ב) וכן כל פרטי מצוה שנתחלקה לפרטים רבים, נחשב כל אחת למצוה בפני עצמה".

"ובזה יובן המשנה שהקדמנו כי רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, וכל דיבור בתורה, וכל פרט מכל מצוה, נחשב למצוה בפני עצמה, נמצא זכות גדול הוא לישראל כמה שהרבה להם כמה דיבורים וכמה פרטים על כל הענינים, בכדי להרבות להם שכר, שכל זה נחשב להם למצוה בפני עצמה, ואין לה זכות גדול מזה, עד שיכול האדם לעשות מצוות בכל עת ובכל רגע ממש בכל הנהגותיו".

"... ומזה נובל לידע כמה מצוות מקינים האדם בלמוד התורה".

ורבינו מונה בכאן 17 מצוות עשה שאדם מקיים במילה אחת של לימוד התורה. ומסיים שם:

"שימו לבבכם לכל הדברים הפתובים על אצבעותיך להביא מספר מפקד המצוות עשה שנכללו במצוות תלמוד תורה".

ורבינו מונה שם עוד עשרה לאווין. ומוסיף:

"ולקח נאמר בה והגית בו יומם ולילה (הושע א ה), והגית מלשון מחשבה, כמו שנאמר: והגיון וכו' (תהלים י"ט ט"ז), שצריך שלא יסיר מחשבתו מהתורה".

"ומזה נובל לידע כמה מצוות יש בלמוד התורה וכל אחת מצוה בפני עצמה".

בסיום הספר כותב המחבר:

"ועתה אהובי בני, אף שמעט מזעיר מה שתדעתי בזה הספר, ממה שלקטתי מספרים, ומדברי קדמונינו ז"ל אף על פי כן לא ימוש הספר הזה מפיכם, ואל ילוזו מנגד עיניכם. שלא חברתי אלא למזכרת, לפי שבדורות הקלו חס ושלום כמעט שנשתכחה תורה. ככן תראו על כל פנים לחזור הספר הזה לכל הפחות פעם אחת בחודש, להגדיל בלבבכם חשק התורה ואהבתה מאד, ללמוד וללמוד לשמור ולעשות. ותזכו לרב טוב הצפון לעולם הבא. נשלם מלאכת שמיים. צרופה ומזוקק שבעתים. ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים בלבכם היום ודברים ר' ד'. ראה נתתי לפניך את החיים (שם ל ט"ז)".

סו סג סו סג

י"א ניסן תשס"ט - יומא דהילולא

לרבי אלחנן יוסף ב"ר שמואל הערצמאן זיע"א

רבנו נפטר בגיל זקנה טובה, אך לא השאיר צאצאים. ונקבר בבני ברק לצידו של מורו ורבו המשגיח זצוק"ל.

בצוואתו המרוממת ביקש שילמדו לעילוי נשמתו מאחר ולא השאיר צאצאים.

זכה כתב:

"הנה אנכי הולך כדרך כל האדם אם לא יבוא משיח צדקינו במהרה בימינו.

ומי שטרח בערב שבת יאכל בשבת - זהו עולם הבא. לדאבון, לא מלאתי את תפקידי,

אפילו אחוז קטן ממה שאני מחוייב לבוראי, במיוחד על החסדים הטובים שגמלתי, שנשארתי בחיים מן השריפה הגדולה במלחמה, שכל יהודי מהדור הישן היה כמו בית מקדש מעט, והם קיימו "בלכתך בדרך", והיו חוזרים בעל פה כסדר (בכל מקום), ולית אתר פנוי מיניה, וזהו פרשה קטנה שכל גופי תורה תלויים בהם, וזה בכל דרכך דעהו".

"ובשביל זה באתי לבקש מידידי היקרים, וכל שכן מאלו שנהנו מדרשותיי בעל פה ובכתב לראות לפרסמם, על ידי זה שיהיו מזכירים אותי - אזכה - לשפתותי דובבות, וכמי"ש ביהודה - שארבעים שנה היו מגלגלים עצמותיו בלא מנוחה, ורק כשאמר משה רבינו ז"ל וזאת ליהודה, נפסק עליו לבוא למנוחה".

"והרי דוד המלך ביקש: "אגורה באהלך עולמים! ואסתר בקשה: "כתבונני לדורות! וכל שכן אני שלא זכיתי לבנות דורות, שח"ו לא אהיה כאבן דומם בארץ".

"על כן בבקשה שכל אחד ייתן כפי יכולתו צדקה לזכר נשמתו, אלחנן יוסף בן שמואל וציפורה. וזמי שיכול בטבילת מקווה ועשרה קפיטלאך תהילים: ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ. וללמוד לע"נ".

"רחמו והצילו נפשי משאל נפש, וממלאכי חבלה וגיהנם וכו'".

"ואקווה לה' לגמול חסדים טובים לגומלי חסד עימי ועם כל הנפטרים".

"ומי שיאמר את עשרה קפיטל תהילים על קברי, או בכ"מ או לימוד משניות, אשתדל לטובתו כמה שאפשר, ויושעו בכל

מה שצריכים". עכ"ל צוואתו הקדושה.

צוואתו זו אף כתובה על גבי מצבנו בבית החיים בכ"ב.

רבים מספרים על ישועות מופלאות כשקיימו את צוואתו.

סו סג סו סג

מלכות שמים / אמונה מהי?

י"ב ניסן - יומא דהילולא להרה"צ רבי שמשון פינקוס זיע"א.

היה רגיל על לשונו:

כשאומרים שמע ישראל וכו', אדם מקבל עליו עול מלכות שמים, ממליך את ה' על השמים והארץ על 7 רקיעים ועל 4 רוחות השמים, רק על דבר אחד הוא שוכח להמליך את הקב"ה - על עצמו...

עוד אמר: מהי אמונה? לדעת שהכל בהשגחה פרטית.

אמר פעם בפורים בתוך משתה היין 3 נקודות:

א. כשאתה נכנס לחדר ורואה שהכינו עלת עם עוגיות, צריך לדעת שהקב"ה הזמין לך את זה... הקב"ה הזמין לך פרוסת עוגה במיוחד בשבילך, רק שזה מוסתר בתוך 20 פרוסות...

ב. אתה נושם אויר, תרע לך שהקב"ה ייצר את הקילו חמצן הזה במיוחד בשבילך, רק שזה מוסתר בתוך מליון קילויים של חמצן...

ג. אתה הולך לחנות כדי לקנות שקית חלב, אפילו שהוא מוסתר בתוך 499 שקיות... זה רק הסתרה, כי הקב"ה שלח לך באופן מיוחד שקית חלב פרטית לך, רק שזה עטוף בתוך עוד כמה שקיות...

זוהי אמונה, הכל בהשגחה פרטית.

ניסי מצרים המפורסמים, מטרם להורות וללמד על כל אירועי החיים וטבעי ומקרי העולם - כי בעצם הם נישים נסתרים ואין עוד מלבדו.

סו סג סו סג

❁ **כל כוחו של היצר סמוך לגאולה** ❁

❁ **הוא ליתן פירוד בין הצדיקים** ❁

בספר הצוואה של הגאון הקדוש מרן רבי אהרן ראטה זכר צדיק לברכה זי"ע, בעל מחבר ספר שומר אמונים, כתב (ברף י"ב):

"הנה עכשיו קרוב להתגלות משיח צדקנו במהרה בימינו אמן, כל כוחו של היצר ליתן פירוד בין הצדיקים ולהתפרד מיחודו של עולם, חס וחלילה, על ידי פירוד הלבבות ודברי התפוכות ומלשינות בעוונותינו הרבים, כדי לעכב הגאולה, וכו'.

והנה בבקשה מכם, שלא תהיו מכתות החסידים לדבר לשון הרע על איזה כת, חס וחלילה, או איזה מין חסידות, חס מלהזכיר מלי"ך בזה הדרך של הפתאים, וכי זה רצוני, חס וחלילה, להפריד איש מרעהו, חלילה? הלא כל תכלית דרך הבעל שם טוב רק להביא אחדות האמתי להעולם, להיות דבוקים ומקושרים זה לזה.

לכן, חס וחלילה מלדבר על איזה מין חסידות, כי אפילו רואים שאינם הולכים בדרך הטובה, חס וחלילה, לא יועיל הדיבור ממילא, ולמה, חס וחלילה, לגרום קטרגים על שונאי ישראל, ורק יש להיות נכנעים תחת כל הצדיקים ומפרסמים שלא לשנוא, חס וחלילה, אפילו אותם השונאים דרכנו, רק אדרבה, לקרבם ולאהוב אותם וללמד זכות עליהם ולבקש רחמים שלא יענשו, חס וחלילה, כי ישראל הקדושים אין כוונתם, חס וחלילה, להרע, חס מלהזכיר, רק היצר מטעה אותם ומסמא לבבם. ומה יעשו ישראל הקדושים בדור החשוך והמר האחרון הזה, המלא גילולים מכל צד, מהיכן ייקחו וישאבו גודל הקדושה, **הלא אם בר ישראל מאמין היום הזה שיש בורא עולם, אז בזה כבר חשוב מאוד בשמים, כאשר מאריך בזה הגאון הקדוש מקמרנא ז"ל בספרו "נתיב מצוותיך"** (שכל אמונתו את יי"ה, וכל שכן אם עוסק עוד בתורת ה' או במצוותיו.

לכן, הגם אם נראה שעשה איזה עבירה באילו הדיבורים שדבר עליך, אין לפוסלו, חס וחלילה, בשביל זה, כי ישראל הקדושים מלאים קדושה ומצוות מכל צד ממש, ולכן כל מגמתנו יהא רק לאהוב לכל בר ישראל ולקרב את כל אלו הבאים אלינו.

❁ ❁ ❁ ❁

❁ **פריקת עול – לצורך פרנסה...** ❁

שומו שמים על שמועה רעה כי שמענו על חנות שפרסמה זמני פתיחה, ופרסמה שפתוחה בשבת – קודש לשעות מועטות מסוימות – "לצורך פרנסה!!!"

למה נרתעים מסוג כזה של מודעה???

ואילו "אינטרנט לצורך פרנסה" – מקובל?

לא הבנתי!

וכה דיבר בקודשו מרן הגאון ר' גרשון אדלשטיין שליט"א במסע חיזוק:

"האינטרנט מביא לפריקת עול של כפירה, יש בו כל שלושת העברות החמורות כמו שידוע כבר, **ומביא להתדרדרות שהיא בגדר 'פיקוח נפש' – רוחני, והוא פיקוח נפש הדוחה שבת, כמו בהצללת נפשות משמר. שמותר ואף מצווה לחלל את השבת, כדי להציל ולמנוע מפריקת עול של כפירה. עד כדי כך זה המור!"**

❁ ❁ ❁ ❁

חדש בס"ד
ספר
זבח הפסח
כל בו לחג הפסח,
מקיף עניינים רבים,
תפילות מיוחדות
סגולות נפלאות, פפראות, פנינים,
שביבים, ומאמרים מרתקים,
ב-512 עמ' מלאי תוכן וערך רב.
להשיג במערכת במחיר מיוחד.

ניתן להשיג את הספר 'תנופת העומר' לימי ספירת העומר הממששים ובאים, המקיף את כל עניני הספירה, כולל דרושים ורעיונות, עניינים רבים ותפילות מיוחדות, 544 עמ' בכריכה קשה, נוה לשימוש, בטל' הנ"ל.

לקראת ימי הקיץ ניתן להשיג ג"כ את הספר 'טהרת העין' מהדורא שמינית.

גיליון זה יוצא במאמצים כבירים, זכות גדולה היא לכל המשתתפים בהוצאות, והמוכח את הרבים וכו'.

אסור לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה כלל (מפורש בשו"ע) לעיון בלבד, הארות והערות תרומות והנצחות 03-616-50-78 למשלוח דואר: החיד"א 15 ב"ב עבור 'פטפוטין' – הוצאת א.א.א. גיליון קב"ב שנה שלישית – תשע"ז, שבת שלום – א.א.א. להצלחת העורך והמסדר ובי"ב בכל מכל כל ברוחניות וגשמיות, ובראות איתנה.

להצלת ידידי היקרים המסייעים בקביעות הר"ה נריה שמח שליט"א
הר"ה אסף יוסף שמח שליט"א
שאו ברכה מאת ה', זיווג הגון בקרוב.

מוקדש לרפואה שלמה עבור
יעל בת חוה. **רבקה** בת מרים.
בת שבע בת בתיה תחי'
טוביה בן פלורה. **ש-ב-ח.**

- בגיליון מוקדש -

לעי"נ אחי היקר הארי שבחבורה
משה ישראל ז"ל בן ר' יצחק הי"ד
נלביע בדמי ימינו ביום ז"ך **בניסן** תשס"ד

לעי"נ היקר **נעים** בן **חביבה** ע"ה,
נלביע ה' שבט התשנ"ה
ולהצלת ידידי הרב **שלמה מורד** הי"ד בנושג ובמי"ב

לעי"נ מור סבי ר' **רפאל** בן **יצחק** זחל' ע"ה נלביע ג' שבט תשס"א
התורה והבריכה לכל התורמים הנכבדים בעילום שם, תוכו למצוות.

ניתוק אינטרנט חינם - "אאוט-בט" - 0722-613-613.
חסמת אינטרנט במקומות עבודה - שעי' ועדת הרבנים לביצור חדת - 1599-550-330.
הסברה ומענה אמיתי - הספר "טהרת העין" - להפצה - 03-6165078

חן-בנק הדואר 3308122 לשותפות ביזמי הרבים באופן מיוחד דרך גיליון זה. למשלוח - רח' החיד"א 15 ב"ב עבור א.א.א. כל תרומה מתקבלת בברכה, גם פרוטות שמצטרפות לחשבון גדול. יש"כ ותכזו למצוות.

להצלת ידידי הנפלא המסייעני בקביעות ובשמחה
הריה משה טביב שליט"א

להצלת ידידי הנפלא המסייעני במאור פנים
הריה שלמה מורד שליט"א

הפועת גיליון חג הפסח מגודל ומורחב דורשת
אמצעים גדולים, אנא ואנא השתתפו אנא בהוצאות
ליזני הרבים, ותהא משכורתכם שלמה מן השמים.

בגיליון מוקדש

לעי"נ האשה מרת **שושנה** בת **בתי** ע"ה

ולעי"נ ה"ה **יהודה** בן **יחיא** ז"ל

לעי"נ ר' **אברהם** בן **טפחה** ע"ה

לרפואת **אווה** בת **גורג'יה** שתחי'
להצלת ה' **שי** בן **אווה** שיחי'
למשפחת נמיר